

JUG Rekla sem ti v temo.

O brezbržnosti,
da preziraš . . .,
brežčuten si.
Zatajeno se vrača.
Na zidu pa še obrazi od takrat.
Z nobenim ne opaziš.

S presenečenim molkom jih pogleduje
poljub.

Mila
Vlašić-Gvozdić

**Vrata
bivanja**

ZAPIRAM SVOJE
SKRIVNOSTI
V KLETKO

da bi se napolnila s ptičjimi glasovi.
V vrt zakopavam svoje sanje,
da bi zraslo češnjevo drevo.

MOJA PESEM

Oddaljuješ se od mene, lepi dan.
Zakaj nisem sončna ura, da te zapišem vase?
Življenje je zavzelo vse mesto.
Niti malo prostora zame.

V Pompejih

GOVORILE da je hrepenenje polno
 SO MI kakor ljubezen.
 SMILJKE Znašla sem se v skrivnosti
 razigrane pomladi.
 V mojih mislih
 kletka ljubezni.
 Sami gruleči golobi.

POLETI PTICA Poleti, preden dan sname tančico.
 MOJIH ŽELJ

Osamljena iskra na tvoji poti.
 Tedaj dan rojeva večer.
 Poleti in ne oziraj se.
 Predaj se vetru.
 Tam je moj grad.
 Edino bogastvo, ki sem ga pridobila,
 ustvarjeno iz sončnih žarkov
 z rosnimi okni.
 Naseli se v njem.

Pokrajina jutra.

POMLAD IN JAZ In glej.
 Pomlad je razširila
 pisana krila,
 prhutajoča in nežna.
 Komaj se me dotikajo
 in se naznanjajo.
 Čutim samo dih.
 Samo dih,
 ki me ljubkuje
 in vklepa v svoj čar.

BILI SO ko sem vse ljubila,
 TRENUTKI objemala predivo oblakov
 in vonjave raztresene po travi,
 spremljala pomlad z mesecem
 in se veselila novega dne.
 Dolgo sem zadrževala sonce na dlani.

DOBRO JE ker mi
nič ne reče.
Besede
bi se zgubile.
Tako
je ostal
lep sen.

JAZ SEM potnik,
voznik,
gledalec,
sanjač,
pevec,
borec,
žena
in človek —

v teku.

Vrata bivanja.

Vsak dan
mi je lepši
moja misel
postaja velika.

Prinašam
molitev
vesti.

Ne vznemirja me
premik
časa.

Gradim sebe
iz okroglih
zrnc samote.